

Sygn. akt I C 551/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 kwietnia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Opocznie I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Olejnik

Protokolant: st. sekr. sąd. Piotr Kaniewski

po rozpoznaniu w dniu 27 kwietnia 2021 r. w Opocznie

sprawy z powództwa W. D. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) w S.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda W. D. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) w S. kwotę 2.967,33 (dwa tysiące dziewięćset sześćdziesiąt siedem 33/100) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 13 sierpnia 2020 roku do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
3. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda W. D. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) w S. kwotę 1.618,93 (jeden tysiąc sześćset osiemnaście 93/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 551/20

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 13 sierpnia 2020 roku (data nadania) powód P. D. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) z siedzibą w S., reprezentowany przez pełnomocnika w osobie adwokata, wniósł o zasądzenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym na jego rzecz od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 3.267,33 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Uzasadniając żądanie pozwu podał, że w wyniku kolizji drogowej z dnia 28 czerwca 2020 roku uszkodzeniu uległ pojazd marki V. o nr rej. (...). Szkada została zgłoszona pozwanemu, z którym sprawca zdarzenia miał zawartą polisę OC. Pozwany przyjął odpowiedzialność za szkodę i wypłacił na rzecz poszkodowanego odszkodowanie w wysokości 2.141,05 zł. Powód nabył od poszkodowanego w dniu 28 lipca 2020 roku wszelkie prawa do odszkodowania, jakie przysługiwały poszkodowanemu wobec pozwanego z tytułu w/w szkody. Zdaniem powoda wypłacone odszkodowanie jest zaniżone, gdyż jak wynika z oświadczenia poszkodowanego nie pokryło ono kosztów naprawy pojazdu, zaś z wyceny sporządzonej na zlecenie powoda wynika, że rzeczywisty koszt naprawy pojazdu kształtuje się na poziomie 5.100,43 zł. Dodatkowo powód wskazał, iż w celu ustalenia rzeczywistego rozmiaru szkody zlecił wykonanie stosownej wyceny, której koszt wyniósł 300,- zł /pozew k. 3-5/

Zarządzeniem z dnia 28 sierpnia 2020 roku Sąd stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i skierował sprawę do rozpoznania w postępowaniu uproszczonym.

W odpowiedzi na pozew z dnia 15 września 2020 roku (data nadania) pozwany, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Pozwany podniósł zarzut przyczynienia się poszkodowanego do zwiększenia rozmiarów szkody poprzez brak współdziałania z pozwanym w zakresie naprawy pojazdu, to jest nieskorzystanie z naprawy w (...) SA /odpowiedź na pozew k. 24-30/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 czerwca 2020 roku doszło do zdarzenia drogowego, to jest kierujący pojazdem V. M. P. uderzył w krowę, która wybiegła nagle na jezdnię zza krzaków. W wyniku tego zdarzenia uszkodzeniu uległ pojazd marki V. o nr rej. (...) należący do M. P..

Właściciel krowy posiadał polisę ubezpieczenia OC Rolnika w (...) S.A. w W..

Dzień po zdarzeniu poszkodowany zgłosił szkodę u pozwanego, który zarejestrował sprawę pod numerem (...). W wyniku zdarzenia z dnia 28 czerwca 2020 roku w samochodzie V. uszkodzeniu uległy: błotnik przedni lewy, błotnik przedni prawy, krata wlotu powietrza, reflektor przedni lewy, reflektor przedni prawy i pokrywa przednia.

W toku procesu likwidacji szkody, pozwany zakwalifikował szkodę jako częściową i przyznał poszkodowanemu odszkodowanie w wysokości 2.141,05 zł. Pismem z dnia 7 lipca 2020 roku pozwany zaproponował poszkodowanemu naprawę pojazdu w Sieci Naprawczej (...).

/okoliczności bezsporne, a nadto dowód: akta szkody koperta k. 67/.

Poszkodowany nie skorzystał z propozycji pozwanego i naprawił samochód w warsztacie poleconym przez znajomych. Wypłacone odszkodowanie nie wystarczyło na pokrycie kosztów naprawy. Po dokonaniu naprawy poszkodowany sprzedał pojazd V.

/dowód: zeznania świadka M. P. k. 57/

Na mocy umowy cesji z dnia 28 lipca 2020 roku poszkodowany M. P. przeniósł na rzecz powoda W. D. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) w S. wszelkie prawa do odszkodowania, jakie przysługiwały mu od (...) S.A. w W. w związku ze szkodą z dnia 28 czerwca 2020 roku w pojeździe V. o nr rej. (...).

/dowód: umowa cesji k. 7/

Powód W. D. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) w S. zlecił (...) Spółce z o.o. w S. sporządzenie kalkulacji wysokości szkody w pojeździe V.. Koszt naprawy w kalkulacji określono na kwotę 5.100,43 zł.

Za sporządzenie kalkulacji wystawiono powodowi Fakturę VAT z dnia 5 sierpnia 2020 roku nr FV (...) na kwotę 300,- złotych netto (369,- zł brutto).

/dowód: kalkulacja k. 10-16, faktura nr (...) k. 17/

Opiniujący w niniejszej sprawie biegły sądowy z zakresu mechaniki samochodowej, naprawy i eksploatacji pojazdów samochodowych, kalkulacji kosztów napraw i wyceny wartości pojazdów K. K. (1) wycenił koszty naprawy samochodu V. (...) w trzech wariantach. Przy uwzględnieniu w naprawie samochodu części oryginalnych na kwotę 5.531,42 zł, przy uwzględnieniu części oryginalnych i dostępnych zamienników o oznaczeniach marketingowych Q na kwotę 5.262,65 zł, oraz uwzględniając zastosowanie przy naprawie części oryginalnych oraz dostępnych zamienników o oznaczeniach marketingowych P na kwotę 4.318,75 zł. W każdym z wariantów przyjął stawkę za roboczo-godzinę prac blacharsko-lakierniczych na kwotę 100,- zł, wskazując, iż w 2020 roku była to stawka stosowana przez warsztaty na terenie województwa (...). Jednocześnie za zasadny uznał biegły dodatek do materiałów lakierniczych w wysokości 15%, z uwagi na kolor lakieru V. o wykończeniu perłowym – takie materiały lakiernicze są droższe.

/dowód: opinia biegłego K. K. k. 75-124/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie co do zasady i co do wysokości w części a swoją podstawę znajduje w treści art. 822 k.c. w zw. z art. 431 k.c.

W myśl art. 431 § 1 k.c. kto zwierzę chowa albo się nim posługuje, obowiązany jest do naprawienia wyrządzonej przez nie szkody niezależnie od tego, czy było pod jego nadzorem, czy też zabląkało się lub uciekło, chyba że ani on, ani osoba, za którą ponosi odpowiedzialność, nie ponoszą winy. W świetle zaś treści art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Niewątpliwie do zdarzenia drogowego doszło poprzez wtargnięcie zwierzęcia – krowy na jezdnię. Odpowiedzialność za zachowanie zwierzęcia ponosi jej właściciel, który posiadał ważną polisę ubezpieczenia OC u pozwanego. Pozwany uznał swoją odpowiedzialność za zaistniałe zdarzenie wypłacając poszkodowanemu odszkodowanie w wysokości 2.141,05 zł).

Powód uzyskał wobec pozwanego roszczenie odszkodowawcze na skutek umowy cesji zawartej w dniu 28 lipca 2020 roku pomiędzy powodem jako nabywcą wierzytelności, a poszkodowanym M. P., co znajduje podstawę w art. 509 k.c. Strona pozwana nie kwestionowała w toku postępowania przysługującej powodowi legitymacji czynnej do występowania w niniejszym procesie.

Okoliczności faktyczne takie jak zaistnienie zdarzenia drogowego, posiadanie ubezpieczenia OC właściciela zwierzęcia, które spowodowało szkodę u pozwanego czy powstanie szkody i zakres uszkodzeń w pojeździe nie były sporne. Ponadto nie był spornym fakt wypłacenia przez pozwanego odszkodowania w kwocie 2.141,05 zł tytułem zwrotu kosztów naprawy pojazdu. Sporna pozostawała natomiast kwestia faktycznej wysokości szkody. Przy ustalaniu wysokości szkody w pojeździe Sąd oparł się na sporządzonej na potrzeby niniejszego postępowania opinii biegłego sądowego z zakresu mechaniki samochodowej, naprawy i eksploatacji pojazdów samochodowych, kalkulacji kosztów napraw i wyceny wartości pojazdów K. K. (1). Opinii tej żadna ze stron nie kwestionowała. Sąd uznał przedmiotową opinię za wiarygodną w całości i w pełni podzielił wnioski biegłego. Opinia ta została sporządzona w sposób rzetelny, była logiczna, spójna, nie zawierała sprzeczności. Biegły udzielił odpowiedzi na pytanie sformułowane w tezie dowodowej. Trzeba jednocześnie zaznaczyć, iż biegły jest osobą odznaczającą się niekwestionowanymi kwalifikacjami, kompetentną i posiada duże doświadczenie w sporządzaniu tego typu opinii. Nie można również pomijać tego, że biegły swoje stanowisko w tym przedmiocie sformułował po zapoznaniu się ze zgromadzoną w aktach sprawy dokumentacją, a została zatem sporządzona nie na podstawie arbitralnej i formułowanej a priori oceny, lecz w oparciu o obiektywny i rzetelnie zebrany materiał badawczy, który potwierdzał prawidłowość wyrażonych przez biegłego twierdzeń. Zważyć też należy, że ugruntowany jest w orzecznictwie pogląd, według którego Sąd w sprawie do rozstrzygnięcia której wymagane są wiadomości specjalistyczne nie może wydać orzeczenia wbrew wnioskowi wypływającym z opinii uznanej przez tenże Sąd za fachową i rzetelną (zob. np. wyrok SN z 26/10/2006 I CSK 166/06 - publ. Lex nr 209297 lub II UK 277/04 OSNP 2006/5-6/97).

Wypłacone odszkodowanie ma pozwolić na naprawienie pojazdu w zakresie niezbędnym do przywrócenia stanu sprzed powstania szkody, wykluczając jednocześnie możliwość wzbogacenia się poszkodowanego. Dochodzona kwota, pozwalająca na naprawienie szkody może zostać zakwestionowana tylko wtedy, gdy chodzi o dokonanie "ulepszeń" które nie istniały przed wypadkiem, bądź gdyby prowadziło to do zwiększenia wartości pojazdu w relacji do wartości sprzed wypadku. Przepis art. 363 § 1 k.c. obok roszczenia o przywrócenie stanu poprzedniego pozwala kształtować roszczenie odszkodowawcze w postaci obowiązku zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej. Suma pieniężna stanowiąca odszkodowanie odpowiadać ma wysokości szkody, dlatego też w tym wypadku ustalenie rozmiaru doznanej szkody ma istotne znaczenie.

W oparciu o opinię biegłego sądowego Sąd stwierdził, że zastosowanie do naprawy powypadkowej części alternatywnych nieoryginalnych z zasady nie przywraca pojazdowi stanu istniejącego przed zdarzeniem, bowiem części takie charakteryzują się często niską jakością, a także różnią się one wieloma parametrami w stosunku do części oryginalnych. Części alternatywne nieoryginalne mogą w sposób znaczący odbiegać kształtem i wymiarami od części oryginalnych. Przy znaczących różnicach parametrów montowanego elementu nieoryginalnego w stosunku do części oryginalnej zarówno nowej jak i pełnowartościowej używanej, właściwe spasowanie sąsiadujących części może być nieosiągalne. Skutkować to może naruszeniem estetyki pojazdu w postaci nierównomiernych szczelin, odstawiania krawędzi jak i różnic w wykroju przylegających części.

Koszty naprawy pojazdu marki V. (...) o nr rej (...) usuwającej uszkodzenia związane z kolizją z dnia 28 czerwca 2020 roku, wykonanej w okresie zaistnienia szkody w niezależnym warsztacie blacharsko-lakierniczym, działającym lokalnie i oferującym usługi na odpowiednio wysokim poziomie, przy zastosowaniu części oryginalnych wynosiłyby brutto 5.531,42 zł, a przy zastosowaniu części oryginalnych i zamienników o oznaczeniach marketingowych Q – 5.262,65 zł.

Wykonana w ten sposób naprawa odtworzyłaby poziom techniczny i wizualny pojazdu zbliżony do stanu sprzed zdarzenia. Zwłaszcza, że jak zeznał świadek M. P. przed zdarzeniem posiadał tylko części oryginalne. Za uzasadnioną przyjętą przez powoda Sąd uznał stawkę za roboczogodzinę prac blacharsko-lakierniczych w wysokości 100,- złotych. Jak wynika w opinii biegłego była to powszechnie stosowana stawka za takie usługi w warsztatach na terenie województwa (...).

W orzecznictwie niekwestionowane jest też stanowisko, że ubezpieczyciel nie może zmuszać poszkodowanego (lub jego następcy prawnego) do przedłożenia faktur i rachunków za wykonaną naprawę, gdy poszkodowany wybiera kosztorysową metodę likwidacji szkody. Wynika to z hipotetycznego charakteru szkody, która powstaje po stronie poszkodowanego już z dniem spowodowania uszczerbku majątkowego.

Obowiązek odszkodowawczy ubezpieczyciela aktualizuje się z chwilą wyrządzenia poszkodowanemu szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy samochodu i czy w ogóle zamierza go naprawić (por. uchwałę SN z dnia 15 listopada 2001 r., III CZP 68/01, OSNC 2002, nr 6, poz. 74). Poszkodowany zatem ma prawo wyboru warsztatu dokonującego naprawy, zaś ubezpieczyciel nie może narzucać dokonania naprawy w wyznaczonych miejscach.

W ocenie Sądu, powód miał prawo dokonać naprawy pojazdu w wybranym przez siebie warsztacie naprawczym, którego ceny nie odbiegały znacząco od średniej obowiązującej na lokalnym rynku (por. wyrok Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 4 lipca 2013 r. VIII Ga 221/13).

Wobec powyższego Sąd, uwzględniając wcześniej wypłacone poszkodowanemu odszkodowanie w wysokości 2.141,05 zł oraz treść opinii biegłego K. K. (1) w pkt 1 wyroku zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.967,33 zł, na którą złożyły się 2.959,38 zł z tytułu odszkodowania z tytułu naprawy oraz kwota 7,95 zł tytułem skapitalizowanych odsetek za opóźnienie liczonymi od kwoty 2.959,38 zł od dnia 29 lipca 2020 roku do dnia 12 sierpnia 2020 roku wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 13 sierpnia 2020 roku do dnia zapłaty. O odsetkach Sąd orzekł w myśl art. 481 § 1 k.c. i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz art. 482 k.c. Kwota dochodzonego odszkodowania mieściła się w wysokości szkody wyliczonej przez biegłego sądowego, była nawet nieco niższa.

Sąd za niezasadne uznał żądanie powoda w zakresie kwoty 300,- zł tytułem zwrotu kosztów poniesionych przez powoda w związku z wykonaniem kalkulacji kosztów naprawy przedmiotowego pojazdu. Przyjmuje się, że w uzasadnionych wypadkach elementem szkody w rozumieniu art. 361 k.c. może być również koszt prywatnej opinii czy ekspertyzy rzeczoznawcy, jeżeli jej sporządzenie było niezbędne do efektywnego dochodzenia odszkodowania (por. uchwałę SN z 2.09.2019r., III CZP 99/18, OSNC 2020/2/13). W realiach niniejszej sprawy Sąd nie znalazł okoliczności, które uzasadniałyby powyższe żądanie. Powód prowadzi od wielu lat prowadzi działalność gospodarczą

w zakresie dochodzenia roszczeń ubezpieczeniowych, obejmującą m.in. ocenę ryzyka i szacowanie poniesionych strat. Od powoda jako profesjonalnego podmiotu należy oczekiwać, iż w ramach posiadanych kompetencji, wiedzy i wieloletniego doświadczenia, jest w stanie samodzielnie, choćby w przybliżeniu określić wysokość dochodzonego roszczenia, którego ostateczna weryfikacja i tak dokona się w oparciu o opinię biegłego sądowego.

Mając powyższe na uwadze, sąd uznał, iż kosztu prywatnej kalkulacji nie można potraktować jako pozostającego w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą. Nadto powód nie wykazał, by rzeczywiście koszty takie poniósł. Przedstawiona faktura nie dowodzi, iż została ona opłacona. Zatem Sąd uznał, iż zlecenie ekspertyzy powiązanej z powodem Spółce zmierzało jedynie do maksymalizacji szkody, a nie jej minimalizacji, co jest obowiązkiem obu stron.

Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił powództwo w tej części w punkcie 2–gim wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c., stosując zasadę stosunkowego ich rozdzielenia.

Powód poniósł koszty procesu w łącznej kwocie 1.960,98 zł, na które złożyły się: opłata od pozwu wysokości 200,- złotych, wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 900,- złotych (§ 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie), opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w wysokości 17,- złotych oraz połowa kosztów opinii biegłego w wysokości 843,98 złotych.

Pozwany poniósł koszty procesu w łącznej kwocie 1.760,98 zł, na które złożyły się: wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 900,- złotych (§ 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych), opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w wysokości 17,- złotych oraz połowa kosztów opinii biegłego w wysokości 843,98 złotych.

Łącznie koszty procesu wyniosły 3.721,96 złotych. Powód wygrał proces w 90,81%, obciążają go zatem koszty w stosunku, w jakim oddalono powództwo, czyli 9,19%, co stanowi kwotę 342,05 złotych. Faktycznie powód poniósł koszty w wysokości 1.960,98 zł, stąd różnicę w kwocie 1.618,93 złote Sąd zasądził od pozwanego na jego rzecz tytułem zwrotu kosztów procesu w punkcie 3 sentencji orzeczenia.